

professionel, veluddannet håndværker om det. Det, vi skal bruge dette fradrag til, er at sikre vores håndværkere, at de også har en fremtidsmulighed, og det skal ikke være alle os andre, der sådan prøver efter bedste beskab at klare tingene.

Det er ikke et enten-eller med tilskud og fradrag, men vi er generelt større tilhængere af fradrag end af tilskudsordninger.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Når debatten går på tilskud kontra fradrag, kan man ikke undgå at få det indtryk, at det mere drejer sig om, at man gerne vil styre, idet tilskud jo er betydelig nemmere at styre. Når man taler om fradrag, synes vi, at fradrag er godt, for det giver den enkelte frihed til at vælge, og det kan vi nu engang bedre lide.

Men det, der i grunden fik mig herop, var, at jeg nu forstår på det, fru Anni Svanholt siger, at det ikke så meget længere drejer sig om det, jeg har sagt i dag, for det kan jeg jo sagtens citere. Det, som irriterer fru Anni Svanholt, er, at hun åbenbart ikke mener, at kommunerne har efterlevet det, som blev besluttet i 1986.

Jeg vil så bare sige, at så er det da meget bedre, at SF siger, at de har ikke tillid til, at kommunerne vil gøre det. Den holdning deler vi ikke i Venstre. Vi mener, at det foregår fint ude i kommunerne, og vi har fuld tillid til, at kommunerne klarer denne opgave.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Bare en helt kort bemærkning til hr. Niels J. Langkilde: Jeg synes ikke, at vi kan lade det hænge i luften at anklage borgerne her i landet for at være klamphuggere. Der er jo faktisk en del mennesker, der er gode til det dér med at gøre det selv, og jeg vil sige, at i Det Radikale Venstre stoler vi netop på folks egne kræfter og på, og at de kan selv. Det er det, der ligger til grund for hele vores redegørelse i dag.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil starte med det i redegørelsen, der omhandler de bevaringsværdige bygninger. Det er også, fordi de bevaringsværdige bygninger er afgørende for, at vi kan få et omfattende og rigt kulturmiljø, og samtidig er beskyttelsen mod nedrivning af netop disse bygninger ikke særlig stor. Nedrivning er imidlertid en uigenkaldelig handling og har som følge heraf ofte påkaldt sig omfattende protester.

Vores ønske i Enhedslisten er at medvirke til en lovgivning, der i langt højere grad beskytter bevaringsværdige bygninger mod nedrivning.

I ministerens redegørelse er der lagt op til nogle ændringer, som efter min opfattelse går i den rigtige retning og er med til netop at give de bevaringsværdige bygninger en styrket position over for nedrivninger.

Det er kommuneatlasserne, som sætter fokus på de bevaringsværdige bygninger, så de kun kan nedrives ved en lokalplan, som skal til høring m.v. Udbygningen af ordningen, så det fra de nuværende 40 kommuner bliver til, at alle kommuner skal omfattes af et kommuneatlas, vil på den måde give beboerne og borgerne i de enkelte kommuner et glimrende redskab til at være med til at argumentere imod nedrivningerne.

Det andet er bevaringsfondene, som det er antydnet finansieres med to tredjedele fra stat og en tredjedel fra kommune, der ydes som et rente- og afdragsfrit statslån indtil ejerskifte. Det synes vi er en god måde at yde tilskud på.

Vi vender os mod en udbygning af fradragsordningerne. Ved at give statslån som tilskud har staten fat i den lange ende, for den får pant i ejendommen, og ved ejerskifte begynder penge- og så småt at komme ind igen. Derfor synes vi, at det er en god ting at udbygge ordningen. Vi vender os mod fradragene, og vi så gerne, at denne ordning også blev udbygget til at gælde de fredede bygninger, hvor der i dag stort set kun er tale om fradragsordninger.

Bevillingerne, der er sat af til disse bevaringsfonde i kommunerne, er imidlertid alt for små. 10-12 mio. kr. er det anført, og det vil kunne betyde, at ca. fem kommuner om året kan blive inddraget i ordningen. Her vil vi gerne støtte det forslag, der er om at lægge væsentlig større midler over, f.eks. fra byfornyelsesmidlerne, til bevaringsfondene.

Der er også foreslået bevaringsråd i kommunerne. Det kan vi også godt støtte. Jeg mener, at det vil bedre borgernes muligheder for en kvalificeret argumentation mod nedrivningerne. Det er skitseret, at bevaringsrådene skal være rådgivere over for såvel borgere som kommune, men at de skal være fri af kommunerne.

På samme måde kan vi også støtte, at der etableres regionale kulturmiljøråd, som netop har den samme funktion, nemlig at man skal kunne rådgive de enkelte kommuner og også i amtslige spørgsmål kunne rådgive beboere. På den måde vil befolkningen også få et bedre grundlag at argumentere mod nedrivningerne på.